

త్రల్లితండులులేని అనాధ పద్మ—సాహిత్యదేశం లోని కవికుమారుల దృష్టిలోపడని కష్టజీవి—

ప్రేమతత్వంలోపడి ప్రణయినికోసం ఆలాపించే ప్రేమకవులకా పేదపిల్లయేతనా పరంపరలు యేలా తెలుస్తాయి—?—ఊహాగానంలోపడి ప్రణయ సామ్రాజ్యాభిషిక్తత్వంకోసం పరితపిస్తున్నారే కాని పద్మ పాపపుదినాలుగురించి ఒక్కరూ విచారించలేదు... సరికదా కడకు కడకంటిచూపేనా లేకపోయింది. ఆ అనాధ పద్మకి—

మండుటెండలో ఆనోడ్డుప్రక్కని కూర్చుని వచ్చిపోయేవారిని యాచిస్తూన్న పద్మ వదనారవిందం అందరికీ వెగటుకలిగించింది—“భీ—ముప్పీముండా, అంటూ యేవగించుకుని పక్కపక్కలనుంచి నడక సాగించేరు—ఈ స్వార్థలోకంలోని మాయాప్రజలు—

“బాబా! పైసా—” అని చావుతూన్న ఆ చిన్నారి హస్తాలు సంఘంలో చైతన్యం కలిగించలేకపోయేయి—లినీమబ్బులలోని జాబిల్లి కేఖలా నీరసించిన ఆ వదనారవిందం సాహిత్యలోకంలో చిరస్తాయి సంపాదించలేకపోయింది—చిక్కిన ఆ శరీరం స్వార్థపరుల కఠినహృదయాలలో... దయారసం చిమ్మలేకపోయింది—

కాలచక్రం గిర్రున తిరిగిపోతున్నది—మొగ్గలు ఒకసిస్తున్నాయి—వికసించి పుష్పిస్తున్నాయి—పుష్పించి వాడిపోతున్నాయి—వాడిపోయినది రాలి భూమాతఓడిలో సమాధులు కట్టుకుంటున్నాయి—

ఈ పదహారు సంవత్సరములలోనూ పద్మ ఆ నేకమంది దృష్టిపథాలలో పడ్డాది—జమీందార్లు

చీదరించుకున్నారు—ధనమదాంధులు మదమెక్కిన పశువులలా సంచరించేరు—రాడీలు చేతులోని కన్నం కొన్న లాక్కుని లెంపలు వాయించేరు. కవి కుమార్లు కలం పాళీలు చిట్టించి పూర్తిగా నిరాదులిపేసేరు—కాస్త్రుజ్ఞులు, సంస్కర్తలూ, చీకాకు పడ్డారు. సంఘం చించిచెండాడింది—లోకం ఆడిపోసుకుంది—జాతి తన తీక్షణ కిరణాలు ప్రజ్వలించ చేసింది—

స్వార్థపరులు యిప్పుడు తమ దృష్టులను పద్మపై త్రిప్పేరు—జమీందార్లు చేసన్న చేసి మోటాతుకార్లని “స్టా” చేసేరు—ధనమదాంధులు ఆ అభాగినీ శరీరాన్ని రాసుకుపోతూ తాత్కాలిక సౌఖ్యం అనుభవిస్తున్నారు—ప్రజల చావులలోనే కాక పద్మ భావకుమారుల దృష్టులలోకూడపడింది—ఉన్నతులై కలం తుప్పు వదలించి ఉపయోగంలేని ప్రణయగీతాలతో ముంచెత్తి తేలుస్తున్నారు పద్మని—

ఇదంతా ఆమెకి భయవిషాదాశ్చర్యములు కలిగించి తబ్బిబ్బి చేస్తున్నాయి—తానొక్కతే—ఈ ప్రపంచకంలో తన కెవ్వరూ తోడులేరు—ఆమెకి తోడు అవసరం—యవ్వనవతివంటిదైతే సంఘం యెంతపనికేనా పూనుకుంటుంది—హర్షించి ఆమోదిస్తుంది సంఘ లోకం—

జమీందార్లు—ధనవంతులు—రాడీలు—స్వార్థపరులు—అంతా ఆ... అనాధను... ఆ దిక్కుమాలిన పక్షిని... ఓ భోగవస్తువుగా—సౌఖ్యం తీర్చగలిగే సినీమా చిత్రంలా—చూచి—భోగించి—

పుల్లారులా—విడిచిపెట్టడానికే ప్రయత్నిస్తున్నారు
 గాని—తమ తోడునీడగా చూచుకుని జీవితపర్యంతం
 ఆమెతోనే ప్రేమసామ్రాజ్యంలో మునిగి తేలియాడ
 దానికి ఒక్కరూ ముందంజవేయకుండావున్నారు—
 ఆ అపూర్వజ్యోతి ఆందరికీ కావాలి—అయితే ఆ
 జ్యోతి ప్రకాశంలో తన జీవితకాలం వెళ్ళబుచ్చ
 దానికిమాత్రం ఒక్కరూ ఒప్పుకోరు—కావాలన్న
 యావకులు ముంగుకురారు—కారణం-? సంఘ
 భయమే—!

పద్మకీదంతా ఆయోనుయంగావుంది—జాతి
 ఏకాకని నిరాకరిస్తున్నాది-సంఘం—అ... నిరకించి-
 కంట తరుముతున్నాది—లోకం ఆ డి పో సు కుం
 టున్నాది—తన అపూర్వ సౌందర్యమే తనపాలిటి
 ఘోరతర శత్రువయింది—అందుకే ఈర్ష్య—
 క్రోధం—పగ—ప్రపంచకంలో తాండవిస్తున్నాది-
 భరించలేకపోయింది—ప్రకృతిలోపడి ప్రయాణం
 సాగించింది—

సాహిత్యలోకంలో చిరస్తాయి సంపాదించు
 కోడానికే అన్నట్లు ఆ అనాధపద్మకీ సనాధుడుగా
 యెదురైయేడు కళాధరుడు—

కళాధరుడు కవికుమారుడు కళాప్రియుడు—
 సంస్కరణాభిలాషి—ప్రేమాభిలాషి—పొంగి
 పోయింది పద్మ—వాళ్ళిద్దరికీ పెళ్ళిచేసింది ప్రకృతి
 మాత, —

ఈ సంగతి గ్రహించింది లోకం-ఉప్పొంగి
 పోయిన మహాసముద్రంలా--వాళ్ళిద్దరిమీదా విరుచుకు
 పడ్డాది—

జమీందార్ల, మనస్సులలో ఈర్ష్య—
 ధనవంతుల గుండెలలో కోపం—

రాడీల హృదయంలో పగ—
 కాలచక్రంలో మూడు దినాలే గడిచేయి—
 తేల్లవారింది— ఆ నవ్యదంపతుల భౌతికకరీరాలు
 భూమాతవడిలో నిద్రపోతున్నాయి—

ప్రకృతి సమాధి కట్టింది—
 గగనసుందరి తుషారకణాలతో అభిషేకం
 చేసింది—

ఆ దంపతులిద్దరూ అక్షీనారాయణుల హృద
 యాలలోకానిపోయారు—

అదే ఆనందమయం—
 అదే పద్మకళ—

“ రేంగ్ - టో ”
 దగ్గులకు, క్షయరోగానికి యీ మందును
 వాడండి.

RANG-TO (Regd)

క్షయరోగపు చిక్కాములుగాని, ఊపిరి తిక్కు
 తకు సంబంధించిన ఏ నొప్పిగాని, జలుబు, దగ్గు
 గాని ఉన్నచో తక్షణం పిల్లలుగాని, పెద్దలుగాని
 “రేంగ్-టో” మందును సేవించవలెను. నుప్ర
 సిద్ధ వైద్యకళామణులును, క్షయ చికిత్సా నిపుణు
 లును అనుభవంతో చెప్పినప్రకారం తయారు
 చేయబడినది. కంటనే గుణమిస్తుంది.

మోతాదు:— పెద్దలు రెండు చెంచాలు
 మోతాదు: మంచినీళ్లలో రోజుకు మూడుసార్లు.
 పిల్లలు: వైద్యుల సలహా ప్రకారం.
 ప్రతి మందుతయారలలోనూ దొరకును.

Price per bottle Rs. 2-12-0.
 Postage & Packing Extra.

Sole Agents:—**STOCKING & Sons.,**
 Vepery, Madras. (ఏజంట్లు కొవలెను)